

Erősségre ördög ellen vag te nag kemensegem, fét
neuedert ments meg engem, mert nints neke erdemé:

De lietenec ellenlegim titkon törben eiteni, Vram te
vag remensegé nekie ne hag el vesíteni: Haicz en hoz:

Im aianlom kezeidben en somoru lelket, igaz
mondo öröc Isten oltalmaz meg engemet: Eiel nap.

Chac hitlagot követők nec fegyelen vag vristen, bé
ned erőssen hiuők nec irgalmas vag fűntelen, Haicz en

Te io voltodert öruendec mert latod segensegem,
mindennemű fűksegemben vag te nag remesegem:

Vram hozzad en kialtoc leg irgalmas ennekem, ke
serűleg hatot engem al n: g buban en lelket: Haicz en

Sies hozzam mert el fogitac eitem nec napiai, ba
nat miatel seniuettec tetemim nec ereie. Eyel nappal: I

Tartnac engem fidalomnac minden en ellenlegim
futnac tūlem io baratim vtalnac nemzetsegim. Haicz:

Holtrol mint nem emlekeznec rolam így feletkez
nec, mint meg veset hituan edent engem el ki vetetec

Oh mely fokban kie gyűlölnec körniul vöttec enge
met, fidalmazuan ast vegeftec hog el vegec lelket:

Raitam minden keferűleg te vag nekem segitseg, bé
ned biztam mert enneké vag kegelmes Istenseg, Eiel.

Dihösköduen ellenlegim haborgatnac fertelen, V
ram minden fűklegemben te leg velem fűntelen, hai

Ertsem immar hozzam valo kedues akaratosat,
benned bistam mutasd immar nagy irgalmaslagodat

Eyel nappal en köniörgoc. B 3 Ne.

Ne hadgy engem fidalomban benned biztam vris-
ten, az kie teged nem követnec vétenec elhirtelen.

Sokan solnac hamisslagot kie mind meg nemuliac-
nac, az igazra kie ramattac hamar el rontallanac. Eyel
Isten, mely nag diczösséget tartat feterőidnec, hol
öröcké gionörködneec es veled örüendeznec. Haicz:

Soha nekic mar nem lehen búkléggé fegenséggé,
tartod őket titkos hazban hol mincz semmi selemek:

Vallasté féc halat aduan nekic keges Istenem, mi-
dennemű búkléggé ben ielen voltal ennekem: Haicz.

Estem vala nagy kétféggé hog el haital engemet,
de menni feren kőnörgec meg hallad keresemet. Ei:

Raitoc Vrnac nagy haragia kie elnec keügléggében
ackic pedig ütet élic, lefinec io remenléggében. Haicz.

Timinniaian kie czac tuttoc egy Istenben biznia,
batorlagban fineteket hidgyetec niugodnia. Eyel nap

Igy kőnörge az fent David nag erős búkléggében,
mikor ütet haborgatnac Isteni selemében, tudnunc ad-
ta Soltar kőnyunec harminczadic réfében,

A Z O N P S A L M V S.

TE benned bizom en Istenem igass god ferint ne
hadgy véfnem, fegyent vallanom ne hagy ne-
kem, en Istenem.

En vagyoc iay nagy bí, ellened bűnöm
fantalan ezer, előtted fűtelen be keuer, es vgy giötör

Sies hyitani fűleidet, giorlag valgasd meg kőnörge
semet, te benned hogy nekic engemet, életemet.

Istenem, szabaditom te m, vramhoz
en f, meg szabaditaf iol tudor d bizom

Igen, egy örömen te vag nekem, nag batorlagom
en Istené, fent neuedert vag mentlegé, nag örömmöm.

Ne m hadcz engem vram az törbe, be elnem, kit tit
kon en előmbe, vtában meg vettec az lesben életébe.

Istenem vram kerlec teged, ved hozzaad immar en
lelkemet, mert meg valtottal engemet, életömet.

Szegyenléggé orcankon nagy legyen, fidalom min-
ket be kenni en diczölég vram tied legien, Amen legé.

P S A L M V S. 31. G. Z.

Az első Psalmusnac notaiara.

BOdog az illyen ember ez vilagon, az kinec bűne
boczanatban vagyon, igazulafa Isten előt vagyon, an-
nac rutlaga be fődözne vagyon.

Mert az emberneec semmi nagy ereie, az Isten előt
nints semmi érdeme, lehen mindennec elegy segedel-
me kie czac segil egiedül ő felfége.

Azert vadollinc ennec bűneinket, mert czac űlattia
az mi sebeinket, ű boczattta meg az mi bűneinket, ha
benne vettiük mi remenléggünket.

Ezert Istenhez minden fent kőnörögöt, es senki tú-
leheiba el nem ment, lelkenec talalt czac ű czendel-
seget, mert neki adta az örök életet.

Ne véfs el azért túled en Istenem, mert te előtted
nints en houa futnom, földön es mennien hatalmadot
vallom, te hozzaad vram azért en foliamom. Mind

Mind ez vilagnac én vagyoc czuffaga, noha iol tudom hogy bűnöm nec solgya, de emlekezzel régi fogadalodra, hog en ne iussac ördög foglagaban.

Kegyességdből halgas meg engemet, te fient lelked del vigasztald meg fűnemet, hog kőuethessm te fűt fel leget, mutasd meg nekem az te őlueniedet.

Noha osterod vagyon bal kezédben, hisem kegyelem vagon job kezédben, azért osterof engemet teltébe, hog en ne iussac örök setetlégben.

Öruent czzetec miniatan az Vrbán, es örüllietec öröc vigastlagban, kéf iduösslegtec az ű fient fiaban, kit meg igere az paradiczomban.

Szent Dauid írta ezt a Soltar könyben, dicziretinec harmincz egy refében, kiuel bištata lelket felelmébé, mikor az Isten probalta lelkeben.

P S A L M V S 34. G. Z.

Nagy banatban Dauid notara. 1. Sam. 21

Mikoron Dauid Saul előt futna, Achis kiralyhoz be faladot volna, Kiral solgai meg ismertec volna, megh mondac kiraly nac hogy Dauid volna.

Ackor Dauid meg ijede fűneben, el valtoštata orczaiat feltében, Isten hatalma nem iuta efében, giarlo sagat mutata ijeteben.

Gyermecmodra bolondoskodie vala, kezuel ű az falra kapdos vala, niala fiakalan mind ala fut vala, hog bolondlaggal magat el titkolli.

Olli

Oly igen est latuan Kirali haraguec, hogy az bolodot eleiben viuek, kiraly hagyta hogy elöle el üznck, mert ű bolondnelkül nem fűkölködne.

Czudakeppen Isten meg fiabadita, noha egy kenel se maganac hagyta ereiben meg probalni akara, ilyen haladafra utet indita.

Irgalmas Isten öröcké diczirlec, soha efemből teged ki nem verlec, kőniörgessel haladallal tistellec, oltalmazo Istenem nec ismerlec.

Gialorta loc gondom volt eletembé, fűntelen for gottam nagy loc igyekben, de oly igen biztam segitlégben, soha te benned nem estem kettlégben.

Az en hitemet ackoron probalrad, az foglagot mikor ream botzattad, az fogatkozast bennem meg mutattad, hogy kőniörgelre lelke met indiczad.

Soha kettlégben nem estem magamban, noha felue rettegetem en magamban, el hittem hogy velem vagy foglagomban, kit most latoc meg fiabadulalomban.

Parantsof ottan az te Angialidnac, hiueid kőniöl hogy tabort iarianac, ellenlég tul hogy meg oltalmazana, fiabadulafra vtat mutallanac.

Az oroflanoc hamareb cheznec, loc kegyetlen feic delmec vesnec, az mig az hiuec meg fűkölködnec, vag czac mig igenis meg cheznec.

Remenlege kinec Istenben leszen, semmi rettegefe annac nem leszen, czac egy czontia heatualis nem lesze Isten nec rea oly nagy gondgia leszen. B 5 Val

Vayha intse senki engem dnatoc, fájmla-
met halgatnatoc, mertek en hozzam hantatoc, az i-
duőffeg vtat meg talalnatoc.

Valaki kiuan Istenül io napot, egeffegyet auagy ho-
su eletöt, hitiről tegyen ilien bizonyagot, mindenkor
gyüöllic az gonoslagot.

Ne gondollion fiueben alnoklagot, ne befellyen
nyelueuel hazuglagot, ne hordozza fiueben az hara-
got ferelle mindenkor az bekeffegyet.

Ne czelekegyec ű kegyetlenleget, meg ne niomor-
ritla az fegyenleget, az törugniben ne vegyen aiande-
kot, hogy el ne forditla az igazlagot.

Szandeka mindenkoron iora legyen, az Istenectiz
teffegere elien, Istenhez haladatlan ne legyen, hogy
nagy hamar veszedelme ne legyen.

Az igazakat az Isten meg aldgia, kőniörgéseket igē
meg halgatla, visont az kegyetlenöket vtallia, mindē
hireket neuöket el rontia.

Az Vristen fegyenec mellet vagiön, kiknec meg ke-
feredet bíltac vagyon, fereg Angialual melletec vagō,
meg czac az ezontokrais gondgya vagyon.

Az hitetlent haragiaban meg öli, minden ereiet ha-
talmat el vefi, az neuotis mind öröckē el vefi, az bün-
ellen haragiat gy ielenti.

Szent David irta eſt az ſoltar könyben, harmincz
negyedie ſep dieziretiben, vigafalafact ſörzēc eſt
verlekben, ezer öt ſaz hatuan negy eſtendöben.

²⁷²
P S A L M V S 37 G.Z.

NAGY banatban David mikoron vala, bünctől
hogy meg ijedöt vala, Isten haragiat feien lattia vala,
azert hozza ilyen kőniörög vala.

Vram ne lgy meg engem haragodban, ne oſtoroz
erős bululafodban, ne itily meg kemeny igazlagodbā
mert nem lehet eletem orſagodbā.

Kezeidet en el nem vilhelhetem, ſoc oſtoridot mar
nem ſenuedhetöm, mergds nilaiddal kefergettetöm,
ki miat talam maid meg emefitetöm.

Czelul vetel engem az ellenleegnec, kie mindenkor
czac ream lőuöldöz nec, ſoc nylackal annira el raglot
tac, ſemmi eſleget reſtemben nem hattac.

Nints fiuemben ſenkihez remenſegem, czontiaim
ban ſohul nincz bekeffegem, ſoc bünceim meg emefi-
tenec engem, ha kegelmed elöl nem veſen engem.

Alnoklagim ſelem ſelliül hallattac, minden tetemi
met öſue rontottac, en fiuemet igen el buſitottac, ez
niaualiat bünceim ream hoſtac.

En Iſtenem im mely niomoralt vagyoc, eyel nap-
pal buban banatban vagoc, őrnendetes napot immar
nem varoc, azert mindenkoron ſomorun iarec.

Nints ſenki giogitoia ſebeimnec, ſemmi oruoffag
nem kőtöſtenec, io baratim engem megh giüöltenece,
minden attriamhai meg vettenec.

Ezec nekem iomat kiuanpiac vala, de mar moſtan
ſelemre

feiemre törnec vala, sembe sepet ennekem folnac vala, de hat megül halot vettenec vala.

En ű nekic gonost ezért nem soltam, seniegeteseket mind el halgattam, mint egy barani senkinec nem artottam, igazsaghoz mindenkor tamaškottam.

Sokan velic hogy en folni nem tudoc, mert nyeluemmel senkit nem ragalmazoc, bosuallast az Istenre halaštoc, igaz birot ű ellenec tamaštoc.

Segitseget en nem varok senkitul, hanem czac te tul led en Istenemtul, teged vetlec mindenkor en paisul, azért nem selec az ellenségimtul.

Te felelő meg vristen en eröttem, tudod hogy, igazsagban töreköttem, noha mastul haragot erdemlöttem, oltalmamat en tuléd remenlöttem.

Ha tantorodasom nekem törtennec, az ellenség nec en czac czusfia lennek, nagy sok karomlasra ok adatatnek, segily meg engom hogy ez ne törtenyek.

Az en ellenségim ream dühöttec, halalomra mert vegezest vegešték, ha te el hadcz engomet oc el vestek, az ioert ennekem gonost fizetnek.

Köniörgésemet Vram meg halgassad, bűneimet ennekem meg boczassad, halaado voltomat hogy halgassad, ellenségtől lelkömet szabaditsad.

Sies hamar az en segitsegemre, az ellenség mert liet eletemre, nagy loc töre vagy on veszedelmemre, azért figyelmezzel segedelmemre.

Szent

